

1. Nemůžete a-ni chvíli se mnou bdít?
 Na-stá-vá čas, kdy pa-stý-ře budou bít.
 Pad - ne strach a při - jde zra - da,
 roz - prch - nou se ov - ce stá - da,
 vše - ra k vše - mu od - ho - dla - ní
 stáh - nou se dnes do ú - stra - ní.
 Ne-mů-že - te chví-li se mnou bdít?

2. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít? / Nastává čas, kdy pastýře budou bít. / Tíseň svírá, úzkost drtí, duše smutná je až k smrti. / Kdo krev a pot z čela setře, Jakube a Jene, Petře? / Nemůžete chvíli se mnou bdít?

3. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít? / Nastává čas, kdy pastýře budou bít. / Co je pravda, co je jisté? Svědomí i ruce čisté – / zatím pravdu zkrvavenou ulicí za město ženou. / Nemůžete chvíli se mnou bdít?

4. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít? / Nastává čas, kdy pastýře budou bít. / Teče krev a zejí rány, Syn člověka zbičováný / jak beránek na smrt veden k oběti za všechny jeden. / Nemůžete chvíli se mnou bdít?

t: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]